

[Ritta Ahm.]

problemerne skal løses på en acceptabel måde, og det siger jeg adresseret både til venstre og til højre side i denne sal. Jeg synes, vi må se, hvilke resultater udvalget kommer til, og jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg er meget skuffet over, at venstre ønsker at køre en propagandasag igennem her i dag, når de selv sidder i disse forhandlinger.

Så kommer spørgsmålet om dækningsafgift. Denne sag er at gribe ind i det kommunale selvstyre, og det gør vi ganske vist af og til, men det er jo fuldstændig op til kommunerne selv, om man vil opkræve dækningsafgiften eller ej, så derfor finder jeg det helt overflødigt at komme med dette lovforslag. Lad dog kommunerne selv bestemme, i hvilket omfang man ønsker denne dækningsafgift indført.

Men jeg kunne sådan set godt tænke mig at få at vide – jeg ved ikke, om indenrigsministeren har oplysningerne i dag, ellers kan vi da få det at vide i udvalget – hvor stort et beløb det i grunden drejer sig om på landsplan.

Fuglsang (DKP):

Den idé med at skaffe sig af med skatterne på jord er jo en gammel kending, som i forskellig udformning fremsættes af partierne til højre for midten. I dag møder venstre med dette forslag om at ophæve beskatningen til amtskommunen af det, de kalder produktionsjord, på tirsdag stilles vi over for et forslag fra fremskridtspartiet om at afskaffe kapitalvindingsskatten, og adskilligt mere af samme art er jo stillet os i udsigt.

Det er blevet til et næsten traditionelt kapløb om at fremstille sig som landmændenes sande venner, specielt imellem venstre og fremskridtspartiet, mens, så vidt jeg kan se, de konservative er ved at opgave at spille rollen som outsider. Med hensyn til dette med at være landmændenes sande venner så synes jeg, at en hel del erfaringer har vist, at der er grund til at advare mod den slags venner. Ét er, at der selvfølgelig kan være grund til at se en hel del på at ændre også jordbeskatningen, men det er jo ikke det, man vil fra disse partier. Man vil ikke ændre eller forbedre, man vil simpelt hen afskaffe den uden at sætte noget andet i stedet. Hvad det betyder, viser udviklingen på en masse områder med hensyn til jord og jordpriser, bl. a. det, som er sket, siden man i sin tid væltede jordlovene uden at sætte noget andet i stedet.

Nu siger man her, at man vil afskaffe skatten på produktionsjord, fordi denne skat betyder øgede omkostninger og virker konkurrenceforvridende inden for den i sandhed skarpe konkurrence inden for fællesmarkedet. Men hvis vi nu skal føre denne tankegang videre, så har vi jo i vores bitte land ved siden af selve jorden kun én anden produktivkraft, nemlig det menneskelige arbejde, og der er jo ingen, som hverken foreslår eller tænker på at fritage det fra skat eller andre byrder, vel tværtimod. Når man taler om, at skatter betyder stigende omkostninger, så er der vel ingen, der vil bestride, at også på dette område betyder skatterne stigende omkostninger. Det er faktisk noget, det er meget svært at komme uden om.

Det, som man vil her, og det, som man vil ved at fjerne de andre jordskatter, er for det første simpelt hen at gavne de større jordbesiddere, men dernæst at vælte deres byrder over på andre befolkningslag, først og fremmest lønmodtagerne, og dette samtidig med, at den almindelige tendens går ud på at lægge stadig større byrder over på amts- og primærkommunerne.

Endelig vil jeg da sige, at man fremstiller disse jordskatter som den store byrde på landbruget og den store hindring for generationskifte, modernisering osv. osv., men sagens kerne er jo, at sammenlignet med en række andre byrder er de relativt små. F. eks. i 1974 var de samlede ejendomsskatter – jeg siger de samlede – 800 mill. kr., for øvrigt det samme som de samlede lønudgifter, men samtidig steg det, som man betalte til banker og andre kreditinstitutioner, til i 1974 at være 2.100.000.000 kr.

Jeg tror nok, at konklusionen af dette er klar. Vi vil nok være med til at skabe bedre betingelser for det arbejdende landbrug, men vi finder på ingen måde, at dette forslag er det rigtige.

Endelig vil jeg bare om det andet forslag, som er klistret på af temmelig uransagelige grunde, sige så meget, at vi har fremsat et forslag om nøjagtig det samme emne den 1. oktober, men ved skæbnens ugunst eller ved en misforståelse eller teknisk fejl, hvad ved jeg, er resultatet i hvert tilfælde blevet, at vores forslag først er fremsat i går, den 13. oktober. Der er den forskel på de to forslags indhold, at det forslag, som venstre har fremsat, forudsætter, at dækningsafgiften ophæves for private erhvervsjendomme, mens vores forslag går ud